

РЕШЕНИЕ

№ 26031

гр. София, 05.12.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 15.11.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Миглена Николова

**ЧЛЕНОВЕ: Даниела Гунева
Младен Семов**

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **7396** по описа за **2024** година докладвано от съдия Даниела Гунева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Делото е образувано по жалба на В. Е. Б., чрез адв. М.П. срещу Решение № 2967 от 24.06.2024г, постановено по НАХД № 3448/2024г. на СРС, 7-ми състав, с което е потвърдено Наказателно постановление № 375809/13.03.2020г. на заместник -кмета на СО, с което на Б., на основание чл. 47 ал.1 и 48 от Наредбата за реда и условията за пътуване в обществения градски транспорт на територията на Столична община /Наредбата/ е наложено административно наказание гроба в размер от 50 лева.

С жалбата се иска отмяна на оспореното решение. Изтъква се, че са допуснати груби нарушения на процесуалните правила, сочи се липса на описание на извършеното нарушение, посочването на неотнормирани към твърдяното нарушение норми, сочи за относима правната уредба на ЗАвтП, а не Наредбата. Изтъква съображения, свързани с връчването на НП и влизането му в сила, сочи липса на идентитет между съдържанието на АУАН и НП

В проведеното съдебно заседание касаторът не се явява, не се представлява. Депозирана е писмена молба, в която се поддържа жалбата и се претендират разноски. Ответникът по касация се представлява от юрк. В., която оспорва жалбата.

Представителят на СГП заявява становище за неоснователност на жалбата.

Настоящият състав на АССГ намира, че жалбата е допустима, като подадена от заинтересована страна и в срок.

Разгледана по същество, същата се явява основателна, при съобразяване на следното:
За да постанови оспорения съдебен акт, съдът е установил от фактическа и правна страна следното:

На 20.02.2020 г., в 12.36ч. [населено място], жалбоподателката Б. пътувал в тролейбус по линия 7с инв.№2903. При извършена проверка в превозното средство от служители на "ЦГМ" ЕАД, била извършена проверка по редовността на пътниците, при която се установило, че жалбоподателката пътувала без превозен документ и отказва да закупи карта за еднократно пътуване. На същата дата и място, бил съставен акт за установяване на административно нарушение бланков номер 0375809 от 20.02.2020г. Нарушението било квалифицирано по чл. 18, ал. 1, т. 1, т. 2 и т. 3 вр. чл. 46, ал. 1 и чл. 47, ал. 1 от НРУПОГТТСО. Актът бил съставен в присъствието на нарушителя и предявен за запознаване и подпис. На база така съставения АУАН било издадено процесното наказателно постановление /НП/ № 375809 от 13.03.2020 година на заместник -кмет на Столична община, с което на жалбоподателя е наложено наказание глоба в размер на 50 /петдесет/ лева на основание чл. 48 от НРУПОГТТСО за нарушение по чл. 18, ал. 1, т. 1, т. 2, вр. чл. 46, ал. 1, вр. чл. 47, ал. 1 от НРУПОГТТСО.

Съдът възприел в цялост приобщените по делото писмени доказателства, и извел изводи за изяснена фактическа обстановка.

При това формирал следните правни изводи: АУАН и НП са издадени от компетентни лица, с оглед представените по делото заповеди. Въззивният съд е приел, че нарушението е доказано, правилно е квалифицирано нарушението и правилно е определено наказанието.

Посочил е че нарушителят не оспорва фактите, вменени ѝ с като нарушение.

Настоящата инстанция не споделя изводите на съда, като противоречащи на материалния закон по следните съображения:

Съдържанието на съставения АУАН не отговаря на изискванията на чл. 42 от ЗАНН и по-специално на изискванията на чл. 42, т. 5 за посочване на законовите разпоредби, които са били нарушени.

Процесният акт е съставен чрез попълване на предварително изготвена бланка от кочан с пореден № 375809/2020. Конкретните правни норми, които се твърди, че са нарушени, е следвало да бъдат посочени чрез подчертаване на една или няколко измежду предварително отпечатаните в образца възможности. При съставяне на АУАН, актосъставителят е подчертал текста "нарушил чл. 18, ал. 1, т. 1, т. 2, т. 3 вр. чл. 46, ал. 1 и чл. 47, ал. 1 от НРУПОГТТСО, от което не става ясно, нарушение на кое от посочените различни правила за поведение, регламентирани в чл. 18, ал. 1, т. 1-2 и чл. 46 и 47 от Наредбата, е вменено с процесния АУАН. При прочита на разпоредбите от Наредбата става ясно, че нарушенията по т. 1 и т. 2 логически могат да съществуват само в алтернативност, като пътникът или не разполага с редовен превозен документ, или не предоставя същия на контролора, но не и двете едновременно. Нормата на чл. 46 регламентира различни хипотези при констатиран от длъжностно лице - контролор по редовността на пътниците случай на пътуване без редовен превозен документ или с нередовен превозен документ пътникът закупува билет за еднократно пътуване, продаван от контролор по редовността на пътниците, а нормата на чл. 47 от Наредбата: при констатиран от длъжностно лице - контролор по редовността на пътниците случай на пътуване без редовен превозен документ или с нередовен превозен документ, и/или случай на пътуване без редовен превозен документ за

съответни единици багаж, велосипед и/или домашен любимец, в нарушение на чл. 13, и отказ на пътника да закупи билет за еднократно пътуване, продаван от контролър по редовността на пътниците, длъжностното лице по контрола съставя акт за установяване на административно нарушение по реда на Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН), за което нередовният пътник е длъжен да слезе на следващата спирка по маршрута на превозното средство.

Отразяването на нарушените законови разпоредби е извършено по начин, който не дава възможност да се разбере какво точно е вмененото с АУАН нарушение, нито какъв е неговият обем, а словесното описание на нарушението е непълно, като съдържа само част от обстоятелствата, при които е извършено нарушението. Посочените процесуални нарушения при съставянето на АУАН са от естество да опорочат цялата административнонаказателна процедура.

Недостатъците в съдържанието на акта, поставил началото на административнонаказателното производство, не само не са били отстранени в издаденото от заместник кмета на Столична [община] постановление, но са преповторени. Това представлява нарушение на разпоредбата на чл. 57, т. 6 от ЗАНН, тъй като отново липсва конкретизация на вмененото нарушение.

Последователна е съдебната практика в тази насока, доколкото се касае за производство с обвинителен характер и неуточняването на нарушението е съществено процесуално нарушение, отразяващо се на правото на защита на уличеното лице.

Към датата на извършване на нарушението и към датата на издаване на процесното НП, е била в сила Наредба за реда и условията за пътуване с обществения градски транспорт на територията на Столична община, приета с Решение № 178 на СОС по Протокол № 51 от 05.04.2018 г.

По изложените съображения, решението като неправилно следва да се отмени.

На касатора се дължат разноски по реда на чл. 38 от АД вр. чл. 18 ал.2 от Наредба №1 /2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения в размер на 400лв. за всяка инстанция, в общ размер от 800лв., като съда взе предвид направеното възражение за прекомерност на адвокатския хонорар в размер на 500лв., заплатен за представителство пред въззивната инстанция, който следва да бъде намален до сумата от 400лв., а по отношение на претенциите за пред втората инстанция, предвид представеният договор за правна помощ, сключен при условията на чл. 38 ал.1 т.2 от ЗА сумата от 400лв. следва да се заплати на адв. П. .

Воден от горното и на основание чл. 221, ал.1, предл.1 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 2967 от 24.06.2024г, постановено по НАХД № 3448/2024г. на СРС, 7-ми състав и **ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА :**

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 375809/13.03.2020г. на заместник -кмета на СО.

Осъжда СО да заплати на В. Е. Б. ЕГН: [ЕГН] сумата от 400лв. разноски по делото.

ОСЪЖДА СО да заплати разноски на адв. М. И. П. в размер на 400 разноски по делото.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ЧЛЕНОВЕ:1. 2.

